

**ՍՈՒՏԻՆ ՍԵՒՐ ԵՒ ՃԵՐՄՎՎՔ
ԳՈՅՉՈՒԹԻՒՆ ՉՈԲՆԻ, ՍՈՒՏԸ ՍՈՒՏ Է**

Այս կանոնը կը գրենք անոնց համար, որոնք անաստուածաբար սուտ վկայութիւն կու տան: Այս մասին Աստուած խօսելով Մովսէսի հետ, Օրէնքին մէջ գրեց. «Սուտ մի՛ վկայեր»: (Ելք. ի. 13), ինչ որ մեծ անօրէնութիւն է:

Առաջին՝ ահեղ ու սոսկալի իրողութիւնը այն է, որ նշմարտութիւնը Աստուածոյ անունն է եւ ամէն բանի զարդն ու աշխարհի պայծառութիւնն է: Իսկ սուտ վկան աւերիչ ու կործանիչ է նրամարտութեան, որովհետեւ կը վկայէ ո՞չ իր տեսածին եւ ո՞չ ալ գիտցածին մասին:

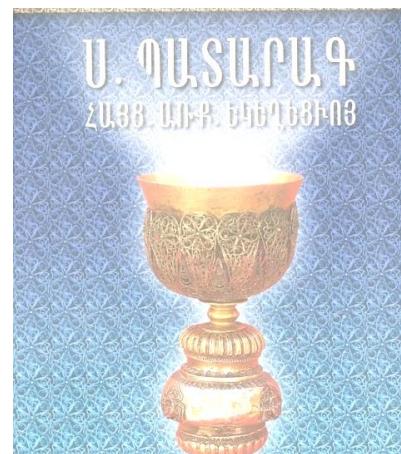
Երկրորդ՝ ուրիշներու մեղքերու ընկեր կ'ըլլայ եւ զանոնք կը հաստատէ իրենց գործած մեղքին ու չարիքին մէջ եւ ինք սատանային բնակարանը կ'ըլլայ, ինչպէս Տէրը ըսաւ. «Ան որ սուտ խօսի, ինքն իրմէ կը խօսի սուտը»: «Ինքն իրմէն այն է, որպէս թէ Աստուած կ'ըսէ. «Սուտը իմս չէ, այլ՝ սատանային, եւ սատանան է անոր հայրը որ ծնաւ սուտը» (Յովի. Ը. 44) եւ ամէն սուտ վկայ մասնակից է սատանային:

Բոլոր ստախուները, եթէ ետ չդառնան ու չապաշխարեն, սատանային հետ տանձանքի եւ կորուստի պիտի մատնուին, համաճայն այն խօսիքն, թէ «Տէրը կը կորսնցնէ բոլոր սուտ խօսողները» (Սղ. Ե. 7): Ճշմարտախօս բերանը Ս. Հոգիին դուռն է, իսկ ստախոս բերանը դժոխքի դուռն է եւ դեւերու մուտք: Հետեւաբար, ձեր բերանը նշմարտութեան վարժեցուցէ՛, որպէսզի Ս. Հոգին բնակի ձեր մէջ:

Մանդակութիւն

ԾՐԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

**ՀԱՅՑ. ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆ
Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ**

ՊԼԱՎԱՐԻ ԽՐՀՀՈՒԹԻՒՆ ՀՎԱԼԱՄՈՒՄ

2.-Պատրաստութիւն ընծաներուն

Գ.- ԲՈՒՆ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ կամ ՀԱՐԱՋԵԱԼՆԵՐՈՒ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ ԽԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱՄԵՆԵՑՈՒՆ

Ապա բարձրացնելով Աստուածորդուոյն պատարագեալ Մարմինը եւ մարդոց համար թափուած Արեան բաժակը, կը դառնայ ժողովուրդին եւ կը թելադրէ.-«Սրբութեամբ ճաշակենք մեր Տիրոջ եւ Փրկչին՝ Յիսուս Քրիստոսի սուրբ եւ թանկագին Մարմինէն ու Արինէն, որ երկինքն իշած՝ մեզի կը բաշխուի:

Ասիկա կեանք է, Յարութեան յոյս, եւ մեղքերու քաւութիւն ու քողութիւն:

Սաղմոս երգեցէ՛ Տիրոջ, մեր Աստուածոյն: Սաղմոս երգեցէ՛ մեր երկնաւոր, անմահ թագաւորին, որ քերովեական կառքի վրայ կը նստի»:

Այստեղ վարագոյրը...

Ծարունակելի

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋԵԼՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ

ՅՈՒ ԽՈՍՔ ԻՆ ՈՅԵՐՈՂԻ ՑՐԱԳ Է ՈՒ Խ ԾԱՒՇՆԵՐՈՒ ԼՂՅԱ
(Սղ.119.105)

Ժ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 9 ՓԵՏՐՈՒԱՐ 2025

Ժ.Ի.Ի. 6

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԿԱՏՈՒԱԾԱՀԱԿԱՆ ԸՆԺԵՐՑՈՒՄՆԵՐ
Ես. 61.10-62.9: Բ. ՏԱ. 2.15-26: ՑԻ. 6.15-21

ՅԻՍՈՒՍ ԶՐԻՍՏՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆԸ

ԸՍ ՅՈՎՐԱՆՆԵՍԻ 6.15-21

Յիսուս երբ գիտցաւ, թէ պիտի գան զինք բռնութեամբ թագաւոր ընելու, դարձեալ լեռը ելաւ, առանձինն:

Երեկոյեան, Յիսուսի աշակերտները լիճին եզերքը իշան եւ նաւակ մտնելով՝ սկսան երթալ լիճին դիմացի կողմը, դէպի Կափառնաում: Երբ մքնցաւ, տակալին Յիսուս իրենց չէր եկած: Լիճը զօրաւոր հովէն կ'ալեկոծէր:

Աշակերտները հազի իինգ կամ վեց քիլոմետր նաւարկած էին, երբ տեսան Յիսուսը, որ լիճին վրայէն քալելով կը մօտենար նաւակին: Բոլորը սարսափեցան: Յիսուս ըսաւ անոնց.- «Ես եմ, մի՛ վախճառք»:

Անոնք կ'ուզէին զինք նաւակին մէջ առնել, բայց արդէն նաւակը հասաւ այն տեղը, ուր կ'երթային:

ՊԱՀԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ

Պահեցողութեան առաքինութիւնը մեծապէս կարեւոր է մեր բնութեան համար եւ բազմաթիւ բերութիւններ խոնարի պահեցողութեամբ կը սրբագրուին: Այդ իսկ պատճառով, երբ Աստուած մարդը ստեղծեց, անոր բնութիւնը խիստ պահեցողութեամբ օժտեց, եւ առաջին մարդուն որպէս առաջին պատուիրան խիստ պահեցողութիւնը պարտադրեց, որ է՛ արգիլուած ծառէն չճաշակել: Եթէ առաջին մարդը պահած ըլլար պահեցողութեան պատուիրանը, առաքինի, անմահ եւ անմեղ կեանք մը պիտի ժառանգէր եւ երկինքի մէջ ամէն տեսակի թարութիւններ պիտի վայելէր: Բոլոր անոնք, որ պահեցին խիստ պահեցողութիւնը, բազմաթիւ վիշտերէ փրկուեցան:

(Յովիան Մանդակունի)

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ԱՌԱՋԱՀՈՐԱՅ ՊԱՀՔ

Գրիգոր Լուսաւորիչի կողմէ սահմանուած առաջին պահքը կը կոչուի՝ Առաջաւորաց Պահք:

Գրիգոր Լուսաւորիչ, Խոր Վիրապէն ելլեկն ետք 65 օր բարողեց աղօթքով, Կեանքի Խօսքի բարոզութեամբ հայ ժողովուրդը պատրաստելու համար եւ վերջին հինգ օրերուն համար ծոմ նշանակեց ի յիշատակ Հայաստանի լուսաւորութեան: Այս սկզբունքով, Առաջաւորաց Պահքը համարուեցաւ հայոց առաջին ազգային պահքը:

Առաջաւորաց պահքի ժամանակ եկեղեցւոյ մէջ Գիրք կամ Աւետարան չեն կարդար եւ Պատարագ չի մատուցուիր, որովհետեւ Առաջաւորաց Պահքի մէջ խորհրդաբար Ադամի անկումը կը յիշատակուի: Ադամի ժամանակ «Գիրք եւ Մարգարէք» գոյութիւն չունեին: Ուրբաթ օրը կը կարդացուի Յովնանու մարգարէութիւնը՝ Նինուեի փրկութեան համար:

Առաջաւորաց Պահքի Շաբաթ օրը՝ Ս. Սարգիս գօրավարի յիշատակն է: Ումանք, Առաջաւորաց Պահքը կը շփորեն Ս. Սարգիսի տօնին հետ եւ թիւրմացաբար կը կոչեն Ս. Սարգիսի պահք: Եկեղեցական օրէնքով սուրբերը պահքի օրեր չունին, հետեւաբար՝ Ս. Սարգիս եւս պահք չունի:

Հաւատքով լեցուն ծոմապահութիւն կը մաղթենք բոլոր անոնց, որոնք Առաջաւորաց Պահքի առիթով ծոմապահութիւն կը կատարեն, կ'աղօթենք առ Աստուած եւ կը խնդրենք հաւատքի գօրութիւն եւ մեղքերու թողութիւն:

ՀԱՐՑՈՒՄ ՊԱՏԱԽՍԱՅ

ՄԵՐ ՏԵՐԸ ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՆ Ի՞նչ ԸՍԱԿԱՀՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ:

Յիսուս Քրիստոն իր բառասեօթեայ ծոմապահութեամբ ցոյց տուաւ, թէ պահեցողութիւնը անհրաժեշտ է հոգեւորապէս զօրանալու եւ սատանայի որոգայթներուն դէմ դնելու համար: Իսկ լերան Քարոզի ընթացքին պատուիրեց ըսելով. «Երբ ծոմ պահէք, կեղծաւորներու պէս տրտմած մի՛ ըլլաֆ, որոնք կ'աւրեն իրենց երեսը, որպէսզի մարդոց ցոյց տան, թէ ծոմ կը պահեն: Ճշմարիտ կ'ըսեմ ձեզի, այն է անոնց վարձքը: Սակայն դուն երբ ծոմ պահես, օծէ՛ գլուխդ եւ լուա՛ երեսդ, որպէսզի մարդոց պահեցողի պէս չերեւիս, այլ՝ Հօրդ ծածկապէս եւ Հայրդ, որ կը տեսնէ ծածուկը՝ պիտի հատուցանէ քեզի»: (Մատթ. Զ. 16-18):

Առաքեալներն ալ ծոմ կը պահէին: «Գործ Առաքելոց» գիրքն եւ առաքելական թուղթերն կ'իմանանք, թէ անոնք յանախ ծոմապահութեամբ կ'աղօթէին, իրենց մարմինը կ'ընկնէին ու հսկումներ կը կատարէին հոգեւորապէս զօրանալու եւ Սուրբ Հոգույն շնորհներուն արժանանալու համար:

Պօղոս Առաքեալ իր թուղթերուն մէջ կը յիշէ, թէ ինք ծոմապահութիւն եւ հսկում կը կատարէ:

ՈՍԿԵՂԷՆ ԽՈՍՔ

Ինծի Եկեղ դուք բոլորդ, յոգնածներ ու բեռնաւորուածներ, եւ ես հանգիստ պիտի տամ ձեզի: Ձեր վրայ առեք իմ լուծս եւ ինձմէ սորվեցէք, որովհետեւ հեզ եմ եւ սրտով խոնարի, եւ դրւք ձեր հոգեկան հանգըստութիւնը պիտի գտնեք, քանի իմ լուծս դիւրաւ տանելի է, եւ բեռս՝ թեթեւ: (Մտթ. 11.28-30)

ՀՈԳԵԲՈՐ ՊԱՏ ԳԱՍ

ՓԱՓԱՔ ՈՐՆԻՐ ՅԻՍՈՒՍ ՏԵՄՍԵԼՈՒ

Փափաք ունի՞ս Յիսուսը տեսնելու: «Զակրէս կ'ուզէր տեսնել թէ ո՞վ է Յիսուսը» (Ղ.կ 19.3): Զակրէս շատ բան լսած էր Յիսուսի մասին եւ մէջը զօրաւոր փափաք մը արթնցած էր հանդիպելու իրեն անձնապէս:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԲՈՐ ԴԱՎԸ

Անկասկած, որ բոլորս ալ շատ բան լսած ենք Յիսուսի մասին բարովիչներէն եւ Կիրակնօրեայի մէր ուսուցիչներէն: Վատահաբար շատ բան սոր-ված ենք Յիսուսի մասին գիրքերէն ու դասագիրքերէն: Բայց այս բոլորը արդեօք պատճառ եղած են, որ մէջ փափաք արթննայ տեսնելու զայն, ինչպէս արթնցաւ Զակրէսի մէջ: Մեռա՞ծ է հաւատքը այն անձին որ լսած է Յիսուսի մասին բայց չէ տեսած Յիսուսը: Մեռա՞ծ է հաւատքը այն մարդուն, որ գիտէ Յիսուսի մասին բայց չի գիտեր Յիսուսը: Յիսուսը ճանչնալը՝ իր մասին գիտնալը չէ, այլ՝ իրեն հետ սիրոյ փոխադարձ յարաբերութեան մէջ ըլլալ է: Իսկ այդ յարաբերութիւնը կը սկսի զինք մէր սրտին մէջ ընդունելով, ինչպէս Զակրէս ընդունեց:

ՈՎ ՏԵՐ

Աստուած է մէր ապաէնն ու զօրութիւնը, նեղութեանց մէջ չուտով համանող օգնականը: Հետեւաբար մնաք չենք վախնար, նոյնիսկ եթէ աշխարհը սարսի, եւ լեռները իյնան ծովերու խորը:

Մադմոս 46.1-2

ԵԹԵ ԿԱՍ ԵՐԲ ԿՌԴԵՍ...

ԱՎԱՄՈՍ 81

Ցնծացէ՛ք Աստուծմով, որ մէր պաշտպանն է, ուրախութեամբ աղաղակեցէք մէր հայրերուն Աստուծոյն: Սկսեցէք նուագը, դա՛փ զարկէք, մեղմանույշ քնարն ու տաւիդը հնչեցուցէք: Փող հնչեցուցէք նորալունին առիթով, փող հնչեցուցէք լիալունին՝ մէր տօնին առիթով: Ասիկա կանոն է Աստուծոյ ժողովուրդին համար, Աստուծոյ հրամանն է՝ Յակոբի սերունդներուն: Իր պատուիրանն է՝ Յովսէփի յետնորդիներուն, երբ անոնք դուրս կու գային Եգիպտոսէն:

Լսեցին լեզու մը, որ չէին լսած, եւ որ կ'ըսէ. «Ես քու ուսէդ վար առիթեու, ձեռքերդ ապատագրեցին ստրկականաշխատանքներէն: Նեղութեանդ մէջ երբ օգնութեան կանչեցիր՝ ապատեցի քեզի, ամպրուին մէջէն պատասխան տուի քեզի, քեզ փորձեցի Մերիպայի աղբիւրին քով: Լսէ՛ ինչ, որ կը պատուիրեմ, ո՛վ ժողովուրդ իմ, երանի՛ թէ լսես ինծի, ո՛վ ժողովուրդ Աստուծոյ: Չըլլայ թնաւ, որ օտար աստուածներ ունենաք եւ չըլլայ որ սուտ աստուծոյ մը երկրպագութիւն ընէք: Ե՛ս եմ քու Տեր Աստուածդ, որ Եգիպտոսէն դուրս հանեց քեզ: Լայն բաց բերանդ, եւ պիտի կերակրեմ քեզ, բայց ժողովուրդս մտիկ չըրաւ իմ կոչս Խսրայէլը չուուկ ինծի հնապանդիլ: Ուստի ձգեցէք, որ մնան իրենց յամառութեան մէջ, եւ ընեն ինչ որ իրենց կամքը կ'ուզէ:

ՇԱՐՈՒԲԱԿ ԱՎԱՄՈՍ